

NIEPEŁNOSPRAWNI - BEZ BARIER W PRACY

POMYSŁ 2

EKSPLIKACJA: idea odnosi się do konkretnych wydarzeń, które mogą rozegrać się każdego dnia z naszym udziałem. Akcja rozgrywa się w przestrzeni biurowej / zawodowej.

POCZĄTEK**SCENA 1**

Podziemny parking biurowy. Mężczyzna w garniturze i w okularach z teczką wysiada z samochodu. Idzie szybkim krokiem (śpieszy się). Nagle potyka się i traci równowagę. Upada. Okulary spadają. Na parkingu panuje półmrok. Mężczyzna pozbawiony okularów podnosi się, ale widać, że ma problem ze wzrokiem. Szuka po omacku okularów. Nie może ich znaleźć. Wyciąga telefon komórkowy, dzwoni i mówi (do telefonu):

MĘŻCZYŻNA W OKULARACH

**Przyślij tu kogoś natychmiast... tak, na parking. nic nie widzę.
Nie mogę znaleźć okularów.**

Cięcie do: *Widać postać siedzącą na wózku inwalidzkim. Kamera pokazuje postać z perspektywy wózka, od tyłu. Osoba na wózku (kobieta) obserwuje mężczyznę. Szybko pcha koła wózka i rusza w jego kierunku.*

Cięcie: *Kobieta na wózku podnosi z ziemi, specjalną łapką, zagubione okulary i zbliża się do mężczyzny, mówiąc:*

KOBIETA NA WÓZKU

Tego pan szuka? Proszę.

*Podaje mężczyźnie okulary. Ten szybko je nakłada.
Patrzy zaskoczony na kobietę, ale odpowiada, tłumacząc:*

MĘŻCZYŻNA W OKULARACH

Dziękuję bez okularów nic nie widzę... zupełnie jak niepełnosprawny.

*Patrzy jeszcze raz na kobietę - na wózek. Refleksja.
Użył słowa „niepełnosprawny” - czuje się teraz skrępowany,
bo niepełnosprawna mu pomogła. Chce szybko naprawić sytuację, mówi:*

MĘŻCZYŻNA W OKULARACH

Przyjechałem właśnie do pracy, ale może pani w czymś pomóc, podwieźć?

*Podświadoma sugestia, że osobie na wózku trzeba pomóc.
Kobieta uśmiecha się.*

KOBIETA NA WÓZKU

Dziękuję, mam własny samochód.

Kobieta uśmiecha się i wskazuje głową na zaparkowany samochód.

Poza tym jestem tu w interesach.

Kobieta rusza w kierunku windy.

ROZWINIĘCIE**SCENA 2**

Przestrzeń biurowa. Atrium. Mężczyzna w okularach wychodzi z sali konferencyjnej do biurowego atrium. Mijają go współpracownicy. W jednym z pokoi widzi kobietę na wózku (tą samą ze sceny 1), która dyskutuje nad rozłożonym planem architektonicznym z pracownikiem. Kobieta jest architektem. Mężczyzna słyszy jak kobieta mówi:

KOBIETA NA WÓZKU

Zaprojektowałam dla państwa najlepsze oświetlenie...

*Mężczyzna w okularach wycofuje się
i rusza do kolejnych drzwi biurowych z napisem „KADRY” lub „HR”.*

Cięcie.

ZAKOŃCZENIE**SCENA 3**

Mężczyzna w okularach jest w pokoju kadr/HR. Rozmawia z kadrowcem.

MĘŻCZYŻNA W OKULARACH

Mamy jeszcze CV tego specjalisty od logistyki?

KADROWY

(zaskoczony)

Tego głuchego? Przecież go odrzuciliśmy, choć miał dobre kwalifikacje.

MĘŻCZYŻNA W OKULARACH

Umów go ze mną na spotkanie. Potrzebujemy dobrych specjalistów, dogadamy się przecież.

SCENA 4

Krótkie ujęcie. Przestrzeń biurowa. Mężczyzna w okularach ściska rękę Mężczyźnie głuchemu. Głuchy miga - „dziękuję”. Mężczyzna w okularach pokazuje mu biuro.

NA EKRANIE POJAWIA SIĘ NAPIS:

Niepełnosprawność - nie zawsze oznacza to co myślisz

Go4 Diversity

Dobre Kadry
Centrum badawczo-szkoleniowe Sp. z o.o.
ul. Jęczyńska 10/1, 53-507 Wrocław
tel.: 71 343 77 73 (74), www.dobrekadry.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszych kart, zarówno w całości, jak i we fragmentach, nie może być reprodukowana w sposób elektroniczny, fotograficzny i inny bez zgody wydawcy i właścicieli praw autorskich.

© Copyright Dobre Kadry. Centrum badawczo-szkoleniowe Sp. z o.o.
Wrocław 2019

